

Het is van groot belang om mensen met een beperking op de juiste plek te laten werken.

Alex de Vos is een van de VN-ambassadeurs in het project VN-ambassadeurs aan de slag. Deze week deelt hij in 4 blogs zijn ervaringen rondom werken met een beperking. Deze 1^e blog gaat over zijn arbeidsverleden in het vrije bedrijfsleven.

In 1983 haalde ik mijn LTS-diploma. Daarna ben ik de arbeidsmarkt opgegaan. Mijn ervaringen met het vrije bedrijfsleven zijn wisselend. Er zijn dingen absoluut niet gelukt en andere dingen gingen een hele tijd goed totdat geld een rol ging spelen.

“Mijn 1^e werkgever hield geen rekening met mijn beperking.”

Bij mijn 1^e werkgever heb ik 1 jaar gewerkt. Hij zag mij net als al zijn andere werknemers en hield geen rekening met mijn beperkingen. Hij liet mij deelnemen aan een leerwerktraject, maar toen hij zag dat ik het werktempo niet aankon, kreeg ik een opdracht waarvan hij wist

dat die te hoog gegrepen was voor mij. Ik heb het wel geprobeerd, maar het ging volledig verkeerd. Het gevolg was dat hij een aanleiding had om mijn contact niet te verlengen. Dat is dan ook gebeurd.

Enkele maanden later ging ik aan de slag bij mijn 2^e werkgever. Daar werd ik uitgeleend aan een groot bedrijf. In het magazijn beheerde ik de onderdelen van het storingsmagazijn, en het beheer en de planning rondom de werkzaamheden voor het uitwisselen van defecte elektromotoren. Dat was heel nauwkeurig en verantwoordelijk werk. Fouten hadden grote gevolgen op het gebied van veiligheid en de financiën. Het was aangepast werk zonder dat mijn werkgever en ik ons hier bewust van waren. Er was tijd en ruimte om mijn werk naar behoren te doen en men was heel tevreden over mij. Gelukkig hadden ze de financiële ruimte om mij op die manier te laten werken.

Maar in 1993 ging het mis. Door bedrijfseconomische omstandigheden vielen er ontslagen. Ook ik moest weg. En omdat mijn eigen werkgever niet bereid was mij ander werk aan te bieden, werd ook ik ontslagen.

“Mijn 2^e baan was een lot uit de loterij.”

Als ik terugkijk op deze periode, was die 2^e baan een lot uit de loterij. Ik kon er de technieken inzetten die ik geleerd had om met mijn beperkingen te kunnen functioneren. Ik heb bij dit bedrijf heel veel geleerd en een mooi salaris verdiend.

De kans dat ik in de toekomst in een soortgelijke situatie aan de slag kan, lijkt mij zeer klein. Of er moet weer een lot uit de loterij voorbijkomen.

Conclusie:

Werken met een beperking kan dus wel, maar dan moet wel echt alles mee zitten. Geld mag geen spelbreker zijn, want dan gaat het alsnog mis. Zoals ook in mijn situatie is gebeurd. Het is van groot belang om mensen met een beperking op de juiste plaats te laten werken. Ze moeten geaccepteerd worden door hun collega's en met respect behandeld worden. Er moet rekening gehouden worden met hun beperkingen, maar zeker ook met hun kwaliteiten. Ze hebben vaak meer tijd nodig om hun werkzaamheden uit te voeren. Voldoende begeleiding, vertrouwen, beperking van de werkdruk en voldoende financiële middelen zijn cruciaal om het een succes te laten worden.

Alex de Vos